

Je hledat pozemky a jaké ?

...zde rozepsali jsme se o otázce (mátní pozemků a prokázali hlavně tomu, že nyní, když dobrých a svých pozemků v krajinách zdražela a úrodných je po skrovnu, když se pozemky ve středním pásmu i cenu skoro nedostupnou pro a omezenými prostředky, bylo snad výhodně, pomýšlet na zahraničí. Byť i pozemky k zalesnění nemají větší ceny, nežli pozemky k rolnictví, lze jich snáze nakoupiti, protože netřeba tak velké rozlohy kupovati ku zařazení si dostatečného hospodářství ku vlastní obživě. Pět akrů sadů ovocných vydá sta tolik, zdali ne více užítka, než osm akrů osvaňovaných obilím, při práci a příjemnější.

Učinili jsme též zmínku, že jsou, i v Oregonu a Washingtonu země, které se hlavně výběrem rodelím takových pozemků ovocných křesťané zabývají. Někdejší dozvěděli jsme se minulý týden o jedné podobné společnosti a sdělujeme, co o ní vyšetřili. Jest to Oregon Fruit Association z Portland, Oregon, jejíž jeden zástupce minulý týden v Omaze meškal. Ze sdělení nám učinil a z oběžníku společnosti vydaného seznáváme, že tato společnost jest založena po způsobu pomocných (příjmových a stavebních) spolků. Členové platí měsíčně 5 centů \$4 na akr a po 5 letech mají vypěstované pětilisté sady ovocné, ovoce již hojně nesoucí. Pozemky, jež tato společnost získává, nalehají se v nejurodnější části Oregonu, v rodnosti slynoucími údolí Willamette řeky, blíže městečka Dundee, 10 mil jižně od Portlandu, hlavního města Oregonu, čítajícího asi 60,000 obyvatelů.

Velké okolí toto jest prý krajinou rolnářskou a my můžeme z vlastního seznání dověděti, že okolí Portlandu, kde rod. t. l. 1 1/2 roku žil, neúrodnosti na ovoce všeho druhu. Společnost tato kupuje pozemky a penězy účastníky složené částečně platí za ně, částečně vysazuje ovocny a pečuje o ně, poskytuje příležitost lidem ku nenáhlému vytyčení vlastního ovocného sadu na vlastní splátky. V oběžníku své společnosti, že poskytuje následující výhody:

1. Lze koupiti po 5 akrech nebo méně.
2. Kdo by snad nemohl splátky držeti, tedy společnost buď vrátí peníze složené, aneb dá zápis na pozemek, jaká by splátkami těmi byla vyplacena.
3. Pečují bedlivě o sad, pokud zástupce nebyl odevzdán.
4. Ovocnářství v Oregonu provádějí nyní již systematicky a ve velkém a není třeba hledati teprve trh, nýbrž jsou již otevřeny. Švestky zejména prodávají se buď na strozech, aneb syrové sklizené, aneb jeně a velké ovocnářské obchodní firmy v Portlandu i jinde prostřednictvím obchod. Dle zpráv a pojednání úřední zprávy státní komise zemědělské z r. 1893, daří se nejlépe na švestka italská a předstihuje všechny jiné jak úrodností, tak i velikostí a přináší nejlepší cenu v trhu. Zástupce oné společnosti sdělil nám, že když bylo by několik účastníků, kteří by hodlali sady tu soubě nakoupiti, společnost by postarala se o cestovní výlohy vyslance, kterého by si tam vyslati chtěli, aby o všem důkladně se přesvědčil.

O ceně pozemků sdělil nám, že rodávají se, než stromovím ovocným vysázeny, po \$50 až \$100 akr. Ovocné sady pětilisté mají prý cenu nejmenším \$300 za akr a přirůstají na ceně ročně při nejmenším \$100 po akru. Staré sady prý mají cenu až \$1000 akr. Jakého stáří

stromy ovocné dosáhnou, nemohli určit. Jsou tam sady 25 i více let staré a stále ještě rostou a čím dále, tím větší úrody vydávají. Výběžek sadů švestkových obnáší prý v pátém roce po vysazení \$150 až \$200 z akru a vzrůstá časem až na \$500 z akru. Kdo by chtěl podrobnějších zpráv, obrátí se od společnosti Oregon Fruit Association, 314 Chamber of Commerce, Portland, Oregon.

Pokud nebyly otevřeny a dráhami přístupnými, učiněny plně státní západních, dokud osazování nepřekročilo státy střední, většinou lesy pokryté, zakládány farmy vymýšlením lesů. Wisconsin, Michigan, Minnesota, Indiana, Ohio, Jižní a severní Illinois, východní Iowa, Pennsylvania a východní státy porostlé byly většinou lesy a pod usazením se na půdě nevyděláno vyrosumovalo se osazení se v lese. Když pak otevřena osídlení západní Iowa, Nebraska, Kansas a Dakoty, těžko bylo přesvědčiti osadníky, že je výhodnější dělati farmy z prázdné, než z lesů a trvalo to delší dobu, než lid k tomu poznání přišel. Pak ovšem dělo se osazení rychle a takměř v jednom desetiletí osazeny pak platinou západní. Nyní, jak jsme již připomenuli, vzdělávají se všechny přírodní pozemky vzdělávání schopné a tušíme, že nadešla doba, kdy bude se opět zřetel více obraceti k pozemkům lesitým, jež při návalu na západ, na pozemky bezlesé, už staly snad nepovímanými. Takových nalezá se posud značně tušíme ve Washingtonu, snad též i v Oregonu, v severnější části Minnesoty a Wisconsinu a máme za to, že též i v Missouri. Tento poslednější stát zasluhuje zejména pozornosti. Pohled na mapu poučí nás, že jižní Missouri jest posud spíše osazeno, ač leží v téměř pásmu, jako střední a jižní Kansas. Z části vyvětluje se to ovšem tím, že v jihovýchodní části, při řece Mississippi, je krajina močálovitá a nezděravá, v jihozápadní části pak vršitá. Však to neplatí o celé jižní polovici Missouri, ač ovšem nikde tam nejsou roviny, jako na západě. Však slychali jsme častěji, že lze tam dosti dobře lesem porostlé pozemky po \$2 až \$5 akr a částečně vzdělané farmy od \$8 do \$15 za akr koupiti. Máme za to, že střední a jižní Missouri zasluží též povšimnutí a vyšetření se strany těch, kdož by po laciných pozemcích pátrali. Kdo z našich čtenářů by věděl něco o těchto pozemcích a vůbec o dobrých a laciných pozemcích kdekolivěk, zavděč se našim čtenářům velice blízkým popisem těchto a poměrů i okolností.

(ZASLÁNO.)

Jos. Příhorskému ve Schuyler, Neb.

V náhradu za ohnivzdornou pokladnu, o kteréž jste věděli tak dobře jako já v jakém stavu se nalézá, jsem vám zaslal na požádání \$50,00 notu vaši, kterou jste mi při prodeji vystavili. Notu jsem zaslal p. Jos. Zerzanovi, notáři, do Schuyler, by záležitost ona s vámi vyrovnal; vy jste jí však nepřijali. A protož sděluji vám ještě jednou, že nota ona se dosud nalézá v rukou p. Zerzana, kde ji můžete obdržeti každé chvíli v záruku, že jste stroje objednal.

Společám, že na vaše vlastní slova zpět nepřijdete, nýbrž co počestný muž dle nich se zachováte a věc konečně do pořádku uvedete.

Sinkule.

Do Kansas City, Mo.

Naším pánům odběratelům a rodákům našim vůbec dovolujeme si oznámiti, že chvalně známý kraj, p. Jan Martinek, 2412 Holly St., převzal z ochoty jednatele našich listů. Jest tudíž oprávněn, veškeré záležitosti obchodní za nás vyřizovati a odporoučíme jej do přízné et. krajanů.

Vyd. Pokroku Západu.

O významu výstavy národopisné.

U mnohých márně, jak se zdá, lze vzbuditi větší zájem, větší nadšení pro vše nebo lepší, sebe významnější. V pohodlnosti aneb netečnosti své nechtě pochopiti prospěch a dalekosáhlou vlastní myšlenky. Tak má se to i u nás dosud s přípravami ku národopisné výstavě v Praze, ve staré naší vlasti, márně všechno považovanými, nabadáni a vyzívání u mnohých, nedají si, aneb nechtějí si dáti říci.

Jednou z hlavních příčin, proč tato netečnost i v některých větech českých osadách nalézáme, uvěsti lze, že dosah obecní výstavy národopisné Čechy americkými nebyl z dostatek vyvěstěn a za druhé význam podniků není ještě dosti znám. Proč vlastně pořádá se tato výstava a proč máme se jí účastniti co nejlépe ?

Již samo jméno krásného podniků naznačuje nám, že výstava, jež roku 1895 zahájena bude v městech, kde "jubilejní" tak velikých slávilá triumf má popsatí nám národ, lid český, život jeho a vývin až k nynějšímu stupni svému, jenž staví jej po bok všem jiným národům vzdělaným. A jako veliký byl triumf národa českého ukázkou svou skvělou, co vše bez Němců dovede výstavou jubilejní a okolnosti, že národ náš byl prvním, jenž pátodně ve spůsobu nynější výstavy v život uvedl, tak velký musí být mravní výsledek z výstavy národopisné, jež co do zájmovosti, poučení a představy národa cizíně nejlepšímu bude obrazem, čím národ český byl v minulosti, je v době přítomné a k jakým opravňujeme nadějí v budoucnu. A k tomuto obrazu i my přispěti máme účastněním se. Národopisná výstava bude jako na důkaz, čeho malý národ a jeho jednotlivé větve po světě roztroušené dovedou, co dokázati lze při vzpomínce na skvělou minulost, jedině zdravou a činnou přítomností. Jedině tato zaručuje národům budoucnost v boji o bytí a trvání. Národ český v neustálém svém zápasu s Němcem dokáže právě na této výstavě své vlastní jádro, vlastní díla svá a výsledky činů svých, aby před celým světem demonstroval zřetelně a jasně, že není mu třeba přijímati ničeho z milosti nepřítelů chvástavého, jenž nerad toho vidí, že vyvinul se lid český vlastními příčinami na stupeň jemu rovný. Proto význam výstavy národopisné jest nemalý, význam ten pro Čechy americké i důležitý.

Povázíme-li, že jedná se o národa našeho čest, jehož věrností vždy syny býti máme, ni jeden národ, co jich na světě bylo, čestný aneb nečestný, nezhybnul ve své jarosti, hodnotě a vyspělosti, každý klesl sešlý, netečný, pokroku nedbalý a povrhlý. Zde jako všude jinde vykonává příroda dlouho shovívavá na konec soud přísný, avšak též spravedlivý a pro celek blahodějný, odstraňuje z lidstva členy zdravému rozvoji a pokroku nadále nepřístupné a tudíž zbytečné a škodlivé. Totéž je zároveň to jediné pravé, nezvratné a veliké naučení, jakž veliký náš Tyrš nám praví, ježž veškeré dějiny nám poskytují.

Proto národové čím menší jsou, tím větší činnost vyvinouti musí, aby i při skrovnějším počtu svém platnými a závaznými členy lidstva byli a zůstali, a že ve všem o zdravý vývoj a postup svůj tím více dbáti musí. To ovšem lidu českému ve vlasti ukládá čilost a bdělost zvýšenou, práci, kteráž směle čeliti může práci nepřítelů a ciziny vůbec. Aby pak řady a stly tím spíše se poznaly, aby především ten národ pokročilý poznal sám sebe, kde jaká mezera, aby ji za v čas vyplniti mohl, kde jaký čin ku cti vykonal, pořádá se právě výstava národopisná, dílo to

rozhodně české, dílo záslužné, dílo vlastenské a především dílo lidu pro lid. Němci se závidí k němu pohlíti, vědí, že podnik úpíně bez nich proveden bude, že poskytnou příležitosti národu českému zaskvěti se v řadách národů jiných a bude zároveň tedy i dalekosáhlého významu politického v nynějším boji o práva a samostatnost lidu země kornou české. Již z toho z důstatek vysvitá, že povinnost nás Čechů všech, ať ve vlasti, aneb mimo vlast dle čeh ku velikoleposti krásného podniků přispěti každým možným způsobem. To dá se docíliti jen činností ráznou a všestrannou. Proto jest nevyhnutelné, aby každý jednotlivec, každý český člověk, nechtě kdekolivěk, každý český spolek, každá organizace a jednota a vše co sluje českým všemi silami se činili, aby významný podnik ku cti národa našeho dopadl a dopadnouti mohl. Jen tehdy, kdy výstava národopisná v Praze octne se na stupni nejkrásnějším, a kdy bude co nejučinější a význam její ve všech vrstvách lidu našeho pochopen, ukáže se, že Čechům netřeba porovnávat s cizinou se bát, že dovedeme dostáti úloze v životě národa a vši snaze vytknuté. Čím krásněji bude národopisná, čím lépe bude obestána i námi Čechy americkými, jakž v přípravných krocích byl Národní výbor naznačil, tím významnější bude to projev lidu, jenž o práva svá a uznání před celým vzdelaným světem se hlásí. Kdo méně chce, je jako by nechtěl nic! Proto k činu! Jest nedůstojno sebe podceňovat, avšak nebezpečno a nemožno, sobě lichotit a sebe klamat a samozrádno s málem se spokojiti, kde jenom skutek sverchovaný spásí a činy k vrcholům nejvyšším se nesoucí a jedním z těch jest národopisná! Má lidový to býti obraz, lidový a pro lid!

Pád Stambulova.

(Národní Listy.)

Stambulov je hrůška dávno již zralá k upadnutí. Proto zprávy, že Stambulov odstoupil, nemohou vzbuditi takovou pozornost, jako by bylo bývalo před třemi lety, kdy byl Stambulov na vrcholu své moci. Říká se, že největším uměním mužů veřejnosti jest zmizeti s jeviště v pravý čas, pokud jim obecenstvo tleská. Takoví mužové zůstávají po sobě chvalnou pověst a lidstvo se rádo baví vypočítávaním, co by byli ještě znamenitého vykonali, kdyby byli setrvali na veřejném působišti a jaké jsou z toho škody, že odešli. A zatím možná, že již nejbližší doba byla by jim přinesla fiasko a po fiasku hanebný pád.

Hanebného pádu dožil se Stambulov, dvakrát hanebného proto, že nepadá z příčin politických, nýbrž následkem ohyždného skandálu, jenž už as před měsícem pronikl na veřejnost, kdy se proneslo, že Savov, tehdejší ministr vojenství, Stambulova vyzval na souboj a proč tak učinil. My jsme tehdy čtenářstvo nemravnou onou historií ušetřili; zdálo se, že nebude mfti jiných následků kromě svržení Savova a to samo bylo by příliš malou politickou udalostí. Když ale za padajícím Savovem letí i ten, kdo jej dolů strčil, nutno přese všecko nechat k oně historii sáhnouti, zvláště když i takové orgány, jako "Polit. Corr." ji udávají za vlastní příčinu nynějších osobních změn v Sofii.

Bývalý ministr Savov má mladou hezkou ženu a velmi sličnou sestru. Jednou mezi úředními hodinami (Stambulov přišel na to hledí, aby ministři drželi úřední hodiny jako diurnisté) přišel domů a tu našel svého přítele a představeného Stambulova ve své ložnici, za okolností, které ho přiměly, že svého přítele a představeného pořádně zmrskal, na to mu bambítku podával k okamžiči-

tému souboji a když jeho přítel a představený po bambítko sáhnouti se zdráhal, kopl do něho, že sletěl se schodů a kopl opět, že vylétěl na ulici. Vrátil se do svého příbytku, Savov poručil své ženě, aby se sprováděla a ona se sprováděla za sebe i za svou švagrůvou, sestru Savova, jež taktéž se stala obětí chlupného nečesty. Savov vyzval Stambulova po druhé, ale přítel a představený dal jej vyvésti za hranici. Zkornatlost cítu Stambulova v této záležitosti vyvětluje se tím, že podobná dobrodružství a s podobnými konci přihodila se mu již nejednou. Stambulov je denním hostem v rozkláňných domech sobáckých, jež navštěvuje za bílého dne a v plné uniformě.

Přihoda tato, jakž pochopeno, nadělala v zemi mnoho pohorlení a počet přátel Stambulova nerozmnožila, odpůrcům pak byla povzbuzením k větší energii. Za Stambulovem ve všech posavadních případech věrně stála armáda, resp. důstojnictvo. Ale i ono své smýšlení o Stambulovu změnilo po afféře se Savovem, zvláště potom, když Savov byl ze svazku armády propuštěn a když mu ani zákonem upravená penze ministerská ponechána nebyla.

Erino Alezej Karađorđević uveřejňuje ve "Figaru" manifest k srbskému národu ve formě dopisu chefredaktorů. Praví v něm: "Udalosti v Srbsku vzbuzují ve všech listech úvahy, ve kterých se po většinu vyskytuje rodopisný omyl. Uvažuje se o možnosti změny dynastie v Srbsku a namnoze pokládán jest jako legitimní pretendent kníže Petr Karađorđević. Mám vědomí své povinnosti, abych pro případ, že by srbský národ povolal svou první dynastii zpět, reklamovat své nepopíratelné vlastnictví jako pohrobek rodiny Karađorđevićů. Jsem nejstarším členem starší linie. Nadešla chvíle, kdy se mi zdá býti nezbytným, sděliti veřejnosti, že svá legitimní a nepopíratelná práva nejsem ochoten dáti v šanc, nýbrž jsem odhodlán zjednati jim platnost."

Zastesklo se mu po vlasti. V Portu Ferrajo v Itálii japonský major Mori Massamori, člen japonského vyslanectví v Římě, jenž na popud vlády své studovati měl zařízení pevností italských, s pevností zdi do příkopu skočil a tam mrtev ležeti zůstal. Mori pokládán byl za důstojníka se znamenitými vědomostmi i byl vyhládnut za přítelho ministra vojenství v Japonsku. V poslední době byl velice zamklý a záduchový, i myslil se, že spáchal sebevraždu svou následkem neukojitelného stesku po vlasti své.

Anglické loďstvo v Itálii. Anglická válečná eskadra stídemorská navštívila Benátky. Listy italské přičítají návštěvě té významu politický i vidí v ní nové osvědčení stejnosti zájmů anglických a italských na středním moři s ostnem ovšem proti Francii namířeným. Jest to ostatně největší cizí loďstvo válečné, jež kdy Italové viděli. Čítá 10 loď, 304 děla, 4238 mužů a 350 důstojníků pod velením admirála Seymoura.

Obdržel

první odměnu — na svět. výstavě

DR.

PRICE'S CREAM BAKING POWDER

Nejdokonalejší : připraven.

Čistý prášek z vinného kamene. Prost Am monia, kamene a jiných nečistot.

POKROK V POKROK 3